

V katastrálním území Ctiněves se nachází podle vyprávění starších občanů prameniště potoka Čepel a to v lokalitě Hykovina, kde vyvěral pramen vpravo od chalupy, tekł přes cestu do místního rybníka, který býval plný vody i s rybami. Po čase z rybníka voda zmizela a objevila se bažina dole poblíž drážní zatáčky směrem na Kostomlaty. V některých vlhčích rocích tekla voda strouhou podle chmelnic směrem k zastávce k nádraží pod chalupou nynějších Plachých do obecního rybníka. Z rybníka dále tekł spodní cestou tak zvaného sadu do louky kterou vlastnil pan Sklenář č.10.

V objektu za stavením byla studánka ze které vyvěral nezvykle studený pramen do kterého nás posílali rodiče v největších teplech pro čerstvou dobrou vodu. Z této lokality pod studánkou a z tůň se voda přidávala do potoka z rybníka, který v sušších letech vysychal, ale voda od této lokality nevysychala ani v největším suchu století v roce 1947.

Voda dále pokračovala mezi staveními Medáčkovic a Lipšovic směrem k ulici Bahna, kde rozdělovala ulici vrchní část a dolní. Po levé straně hlavní cesty před potokem, býval velký rybník (Kálek), který vlastnil pan Jech, který se staral o jeho údržbu a spravování. V letní sezoně otevíral vrata ke koupání v zimě k bruslení. Do rybníka přitékala voda z místních skal v době velkých bouřek dešťů. Vlevo od přítoku asi 10 metrů šikmo směrem jihozápadním vyvěral velký pramen, který v zimě zamrzal až při velkých mrazech, a při bruslení se vždy musela dát haluz, aby oznamovala slabou sílu ledu. Potok Čepel pokračoval dále směrem ke koupališti a dále k Mětěši, kde pod železničním podjezdem přitékal potok z Čerňoučkého lesa Načkova. Tento potok tekł do Mětěše až do doby 1953 do výstavby vodárny ve Ctiněvsi.

Výstavbou vodárny se vše zničilo. Ze začátku bylo ve vodárně vody dost, ale s přibývajícimi požadavky na odběr vody zkoušeli prohloubit zdroj pitné vody, ale při prohloubení voda v této lokalitě téměř zmizela. Kdo ze zdejších lidí si v blízkosti dal ucho k zemi uslyšel, jak voda padá z větší silou a hlukem do nějaké rokle. I přes velké dohady o jednom prameništi z mnoha možností potoka Čepel se nejvíce jeví prameniště ve Ctiněvsi. Voda při jedné průtrži mračen v roce 1952 ve čtvrtek před Řípskou poutí si razila cestu právě korytem potoka Čepele, voda napáchala značné škody. Kde ve Ctiněvsi tekla dravá voda od dráhy až za koryto na druhé straně a způsobila značné škody v přilehlých domech, právě touto bouří byly postiženy všechny usedlosti v dalších lokalitách hlavně v Mětěši, Vražkově, Klenčících a Podluskách u mostku. K obnově studánek se vůbec nic nedělá ani k udržování vody v přírodě. Stačí, když se podíváte z Necek za Krabčicemi, směrem k Řípu, kde jsou zrušeny všechny terasy jednotlivých polí několik přístupových cest k polím a hlavně rozdvoující se úvozové cesty od drtiče v Hykovině směrem k obci Rovné. Od upatí Řípu a nalevo od Kubešovi skály není jediný zátaras na přívalové srážky.

Pištor Zdeněk